

LATVIJAS REPUBLIKAS

**SAEIMAS
ZIŅOTĀJS**

NR. 2

2014. GADA 23. JANVĀRĪ

Saturs

Likumi

- 31.* 664L/11** Par Ceturto papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par izdošanu... 3
32. 665L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām” 11
33. 666L/11 Grozījumi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā 12
34. 667L/11 Grozījumi likumā “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” 20

Paziņojumi

35. Par **Erlena Ernstsona** iecelšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi 21
36. Par deputātes **Janīnas Kursītes-Pakules** atsaukšanu no Saeimas
Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un viņas ievēlšanu
Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā 21
37. Par deputātes **Lienes Liepiņas** atsaukšanu no Saeimas
Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas un viņas ievēlšanu
Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā 21

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

31. 664L/11 Par Ceturto papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par izdošanu

1. pants. 2012. gada 20. septembra Ceturtais papildu protokols 1957. gada 13. decembra Eiropas Padomes Konvencijai par izdošanu (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Tieslietu ministrija.

3. pants. Saskaņā ar Protokola 1. pantu, kā arī ievērojot 1957. gada 13. decembra Eiropas Padomes Konvencijas par izdošanu (turpmāk — Konvencija) 10. panta trešo daļu (ar Protokola grozījumiem), noteikt, ka Konvencijas 10. panta otrā daļa (ar Protokola grozījumiem) netiek piemērota.

4. pants. Saskaņā ar Protokola 3. pantu, kā arī ievērojot Konvencijas 14. panta trešo daļu (ar Protokola grozījumiem), noteikt, ka lūguma iesniedzēja valsts var ierobežot izdotās personas brīvību par citiem nodarījumiem, par kuriem persona nav izdota, ja tā iesniedz izdevējai valstij lūgumu dot piekrišanu saskaņā ar Konvencijas 14. panta pirmās daļas “a” punktu (ar Protokola grozījumiem), ievērojot Konvencijas 14. panta trešās daļas “a” un “b” punktā (ar Protokola grozījumiem) minētos nosacījumus. Saskaņā ar Konvencijas 14. panta trešās daļas otro rindkopu (ar Protokola grozījumiem) izdevēja valsts jebkurā brīdī var izteikt iebildumus pret izdotās personas brīvības ierobežošanu, kas uzliek par pienākumu lūguma iesniedzējai valstij nekavējoties izbeigt minēto ierobežojumu, ja nepieciešams, atbrīvojot izdoto personu.

5. pants. Protokols stājas spēkā tā 9. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

6. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Protokols angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2014. gada 9. janvārī

Ceturtais papildu protokols Eiropas Padomes Konvencijai par izdošanu

Eiropas Padomes dalībvalstis, kuras parakstījušas šo protokolu,

uzskatot, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp tās dalībvalstīm;

vēloties stiprināt savu individuālo un kopējo spēju vērsties pret noziedzību;

ņemot vērā noteikumus, kas paredzēti Eiropas Padomes Konvencijā par izdošanu (ETS Nr. 24), kura nodota parakstīšanai Parīzē 1957. gada 13. decembrī (turpmāk tekstā – “Konvencija”), kā arī tās trīs papildu protokolos (ETS Nr. 86 un Nr. 98, CETS Nr. 209), kuri tika parakstīti Strasbūrā attiecīgi 1975. gada 15. oktobrī, 1978. gada 17. martā un 2010. gada 10. novembrī;

uzskatot, ka būtu vēlams modernizēt vairākus Konvencijas noteikumus un papildināt to noteiktos aspektos, ņemot vērā starptautiskās sadarbības attīstību krimināllietu jautājumos kopš Konvencijas un tās papildu protokolu spēkā stāšanās;

ir vienojušās par turpmāko:

1. pants. Termina izbeigšanās

Konvencijas 10. pants tiek aizstāts ar šādiem noteikumiem:

“Termina izbeigšanās

1. Izdošana netiek atļauta, ja ir iestājies noilgums (termina izbeigšanās) pieprasītās personas saukšanai pie atbildības vai sodīšanai saskaņā ar Pieprasītājas Puses tiesību aktiem.

2. Izdošanu nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka personas saukšanai pie atbildības vai sodīšanai ir iestājies noilgums saskaņā ar Saņēmējas Puses tiesību aktiem.

3. Jebkura valsts, parakstot vai iesniedzot ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot, ka tā patur tiesības nepiemērot 2. punktu:

a) ja izdošanas lūgums ir pamatots ar nodarījumiem, kas pakļauti minētās valsts jurisdikcijai saskaņā ar tās krimināllikumu un / vai;

b) ja tās vietējie tiesību akti skaidri aizliedz personas izdošanu gadījumos, kad personas saukšanai pie atbildības vai sodīšanai ir iestājies noilgums saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

4. Nosakot, vai meklētās personas saukšanai pie atbildības vai sodīšanai ir iestājies noilgums saskaņā ar tiesību aktiem, Puse, kas ir izteikusi atrunu saskaņā ar šā panta 3. punktu, ievērojot tās tiesību aktus, ņem vērā jebkādas darbības vai notikumus Pieprasītājā Pusē, ciktāl līdzvērtīgu darbību vai notikumu sekas ir noilguma termiņa pārtraukšana vai apturēšana uz laiku Saņēmējā Pusē.”

2. pants – Lūgums un tam pievienojamie dokumenti

1. Konvencijas 12. pants tiek aizstāts ar šādiem noteikumiem:

“Lūgums un tam pievienojamie dokumenti

1. Lūgumu iesniedz rakstveidā. To iesniedz Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrija vai cita kompetentā iestāde Saņēmējas Puses Tieslietu ministrijai vai citai kompetentai iestādei. Valsts, kas Tieslietu ministrijas vietā vēlas noteikt citu kompetento iestādi, informē Eiropas Padomes ģenerālsēkretāru par attiecīgo kompetento iestādi brīdī, kad tiek parakstīts vai iesniegts ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, kā arī par turpmākām izmaiņām attiecībā uz tās kompetento iestādi.

2. Lūgumam pievieno:

a) apsūdzības, notiesājoša sprieduma vai nekavējoties izpildāma apcietināšanas ordera vai cita līdzvērtīga juridiskā spēka ordera, kas izdots saskaņā ar Pieprasītājas Puses tiesību noteikto kārtību, norakstu;

b) nodarījumu aprakstu, sakarā ar kuriem tiek lūgta izdošana; to izdarīšanas laiks un vieta, to apraksts no juridiskā viedokļa un atsauces uz piemērojamām tiesību normām, tostarp noteikumi attiecībā uz noilgumu, tiek noteikti pēc iespējas precīzāk; un

c) piemērojamo tiesību normu kopijas vai, ja tas nav iespējams, piemērojamo tiesību aktu normu aprakstu un iespējami precīzu pieprasītās personas aprakstu, kā arī jebkuru citu informāciju, kas palīdzēs noteikt tās identitāti, pilsonību un atrašanās vietu.”

2. Pusēm, kuras ir parakstījušas šo protokolu, nav piemērojams Konvencijas otrā papildu protokola 5. pants.

3. pants – Īpaši noteikumi

Konvencijas 14. pants tiek aizstāts ar šādiem noteikumiem:

“Īpaši noteikumi

1. Izdoto personu nedrīkst arestēt, saukt pie atbildības, tiesāt, piespriest sodu vai aizturēt ar mērķi izpildīt sodu vai aizturēšanas orderi, nedz arī ierobežot tās personīgo brīvību par jebkuru citu pirms šīs personas nodošanas izdarītu nodarījumu, saistībā ar kuru tā nebija izdota, nekādu citu iemeslu dēļ, izņemot šādos gadījumos:

a) ja Puse, kas personu nodevusi, tam piekrīt. Lūgums dot piekrišanu jāiesniedz, tam pievienojot 12. pantā minētos dokumentus un jebkura izdotās personas paziņojuma saistībā ar attiecīgo nodarījumu juridisko pamatojumu. Piekrišana ir jādod, ja nodarījums, sakarā ar kuru tā tiek lūgta, pats par sevi ir pamats izdošanai saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem. Lēmumu pieņem pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā 90 dienu laikā pēc tam, kad saņemts lūgums dot piekrišanu. Ja Saņēmēja Puse nespēj ievērot šajā punktā paredzēto termiņu, tā informē Pieprasītāju Pusi, norādot kavējuma iemeslus un lēmuma pieņemšanai nepieciešamo laiku;

b) ja šāda persona, kurai ir bijusi iespēja atstāt tās Puses teritoriju, kurai tā ir tikusi nodota, nav izmantojusi minēto iespēju 30 dienu laikā no tās galīgās atbrīvošanas, vai ir atgriezies minētajā teritorijā pēc tās atstāšanas.

2. Tomēr Pieprasītāja Puse ir tiesīga:

a) veikt pirmstiesas izmeklēšanu, izņemot pasākumus, kas ierobežo attiecīgās personas personisko brīvību;

b) veikt visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar tās tiesību aktiem, tostarp arī aizmuguriskas procesuālās darbības, lai novērstu jebkādas noilguma juridiskās sekas;

c) veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai panāktu, ka persona atstāj tās teritoriju.

3. Jebkura valsts, brīdī, kad tā paraksta vai iesniedz ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu vai jebkurā brīdī turpmāk, ir tiesīga paziņot, ka tā atkāpjas no 1. punkta noteikumiem; Pieprasītāja Puse, kas ir izteikusi tādu pašu paziņojumu, gadījumos, kad lūgums dot piekrišanu tiek iesniegts saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, ir tiesīga ierobežot izdoto personu personisko brīvību, ja:

a) Pieprasītāja Puse paziņo par datumu, kurā tā plāno piemērot šādu ierobežojumu brīdī, kad tiek iesniegts lūgums dot piekrišanu saskaņā ar 1. daļas a) apakšpunktu, vai vēlāk,

b) Saņēmējas Puses kompetentā iestāde skaidri apstiprina šāda paziņojuma saņemšanu.

Saņēmēja Puse var izteikt savus iebildumus pret šādu ierobežojumu jebkurā brīdī, uzliekot Pieprasītājai Pusei par pienākumu nekavējoties izbeigt minēto ierobežojumu, tostarp, ja nepieciešams, atbrīvojot izdotās personas.

4. Ja tiesvedības procesa laikā tiek grozīta tā nodarījuma juridiskā kvalifikācija, par kuru personu apsūdz, izdoto personu var saukt pie atbildības vai sodīt tikai tādā apjomā, kādā nodarījums saskaņā ar jauno kvalifikāciju pēc tā sastāva pamatelementiem uzskatāms par tādu nodarījumu, attiecībā uz kuru var piemērot izdošanu.”

4. pants – Tālāka izdošana trešai valstij

Konvencijas 15. panta teksts kļūst par šā panta 1. punktu un tiek papildināts ar šādu otro rindkopu:

“2 Saņēmēja Puse pieņem lēmumu par 1. rindkopā minētās piekrišanas došanu pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā 90 dienu laikā pēc tam, kad saņemts lūgums dot piekrišanu, un, ja nepieciešams, pēc 12. panta 2. rindkopā minēto dokumentu saņemšanas. Ja Saņēmēja Puse nespēj ievērot šajā punktā paredzēto termiņu, tā informē Pieprasītāju Pusi, norādot kavējuma iemeslus un lēmuma pieņemšanai nepieciešamo laiku.”

5. pants – Tranzīts

Konvencijas 21. pants tiek aizstāts ar šādiem noteikumiem:

“Tranzīts

1. Atļauja veikt tranzītu caur vienas Līgumslēdzējas Puses teritoriju tiek piešķirta, balstoties uz lūgumu atļaut veikt tranzītu, ar nosacījumu, ka Saņēmēja Puse, kurai tiek lūgts atļaut tranzītu, neuzskata attiecīgo nodarījumu par politisku vai tīri militāra rakstura nodarījumu, ņemot vērā šīs Konvencijas 3. un 4. pantu.

2. Lūgumā atļaut tranzītu jāietver šāda informācija:

a) izdodamās personas identitāte, tostarp tās pilsonību (pilsonības), kad šāda informācija ir pieejama;

b) iestāde, kas lūdz atļaut tranzītu;

c) aresta orderis vai cits orderis ar līdzvērtīgu juridisko spēku vai izpildāms spriedums, kā arī apstiprinājums, ka persona ir jāizdod;

d) noziedzīgā nodarījuma veids un apraksts, tostarp maksimālais sods vai galīgajā spriedumā noteiktās sankcijas;

e) apstākļu, kādos tika veikts nodarījums, apraksts, tostarp par laiku, vietu un meklējamās personas līdzdalības pakāpi.

3. Neparedzētas nolaišanās gadījumā Pieprasītāja Puse nekavējoties apliecina, ka ir pieejams viens no 12. panta 2. punkta a apakšpunktā minētajiem dokumentiem. Minētajam paziņojumam ir pagaidu apcietināšanas lūguma spēks, kā noteikts 16. pantā, un Pieprasītāja Puse iesniedz lūgumu atļaut tranzītu Pusei, kuras teritorijā ir notikusi minētā nolaišanās.

4. 6. panta nozīmē Līgumslēdzējai pusei ir tiesības atteikties izpildīt lūgumu atļaut sava pilsoņa tranzītu.

5. Jebkura valsts brīdī, kad tā paraksta vai iesniedz ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot, ka tā patur tiesības atļaut personas tranzītu tikai tad, ja tiek izpildīti daži vai visi noteikumi, pamatojoties uz kuriem, tā veic izdošanu.

6. Izdotās personas tranzītu nedrīkst veikt caur jebkuru teritoriju, ja ir pamats uzskatīt, ka šajā teritorijā personas dzīvība vai brīvība var tikt apdraudēta tās piederības noteiktai rasei, reliģijai, tautībai vai politisko uzskatu dēļ.”

6. pants – Saziņas kanāli un līdzekļi

Konvencija tiek papildināta ar šādām normām:

“Saziņas kanāli un līdzekļi

1. Konvencijas piemērošanas nolūkos paziņojumus var nosūtīt, izmantojot elektroniskos vai cita veida saziņas līdzekļus, kuri var nodrošināt rakstveida pierādījumus apstākļos, kas ļauj Pusēm noteikt to autentiskumu. Jebkurā gadījumā attiecīgā Puse pēc pieprasījuma jebkurā brīdī iesniedz dokumentu oriģinālus vai to apliecinātus norakstus.

2. Nav izslēgta Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas (Interpola) vai diplomātisko kanālu izmantošana.

3. Jebkura valsts brīdī, kad tā paraksta vai iesniedz ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot, ka Konvencijas 12. panta un 14. panta 1. punkta a apakšpunkta nolūkiem tā patur tiesības pieprasīt lūguma un tam pievienoto dokumentu oriģinālus vai to apliecinātus norakstus.”

7. pants – Attiecības starp Konvenciju un citiem starptautiskiem instrumentiem

1. Vārdi un izteicieni, kas lietoti šajā protokolā jāinterpretē Konvencijas nozīmē. Attiecībā uz Pusēm, kas ir parakstījušas šo protokolu, Konvencijas noteikumus piemēro *mutatis mutandis*, ciktāl tie ir saderīgi ar šā protokola noteikumiem.

2. Šā protokola noteikumi neskar Konvencijas 28. pantā 2. un 3. punkta piemērošanu attiecībām starp Konvenciju un divpusējiem un daudzpusējiem līgumiem.

8. pants – Draudzīgs noregulējums

Konvencija tiek papildināta ar šādām normām:

“Draudzīgs noregulējums

Eiropas Padomes Noziedzības problēmu komiteja ir jāinformē par Konvencijas un tās papildu protokolu piemērošanu, un komiteja veic visas nepieciešamās darbības, lai veicinātu jebkādu grūtību, kas radušās to interpretāciju un piemērošanas dēļ, draudzīgu noregulējumu.”

9. pants – Parakstīšana un stāšanās spēkā

1. Šis protokols ir nodots parakstīšanai Eiropas Padomes dalībvalstīm, kuras ir parakstījušas Konvenciju kā tās Puses. Tā ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina. Parakstītājs nav tiesīgs ratificēt, pieņemt vai apstiprināt šo protokolu, ja tas nav iepriekš ratificējis, pieņēmis vai apstiprinājis Konvenciju, vai arī ja minētais tiek darīts vienlaicīgi. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentus iesniedz Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

2. Šis protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā datumā, kas seko trīs mēnešu periodam pēc trešā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta iesniegšanas datuma.

3. Attiecībā uz jebkuru parakstītāju valsti, kas turpmāk iesniedz savu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu, šis protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu periodam pēc iesniegšanas datuma.

10. pants – Pievienošanās

1. Jebkura trešā valsts, kura ir pievienojusies Konvencijai, var pievienoties šim protokolam pēc tā stāšanās spēkā.

2. Šāda pievienošanās notiek, iesniedzot pievienošanās instrumentu Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

3. Attiecībā uz jebkuru valsti, kas pievienojas, protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu periodam pēc pievienošanās instrumenta iesniegšanas datuma.

11. pants – Pagaidu piemērošana

Šis protokols attiecas uz lūgumiem, kas saņemti pēc tam, kad protokols ir stājies spēkā starp iesaistītajām Pusēm.

12. pants – Teritoriālā piemērošana

1. Jebkura valsts brīdī, kad tā paraksta vai iesniedz ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var norādīt teritoriju vai teritorijas, uz kurām šis protokols attiecas.

2. Jebkura valsts var turpmāk jebkurā brīdī, iesniedzot attiecīgu paziņojumu Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, attiecināt šo Protokolu uz jebkuru citu teritoriju, kas norādīta paziņojumā. Attiecībā uz šādu teritoriju Protokols stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko trīs mēnešu periodam, skaitot no dienas, kad šādu paziņojumu saņēmis ģenerālsēkretārs.

3. Visus paziņojumus, kas veikti saskaņā ar iepriekšējiem diviem punktiem attiecībā uz jebkuru teritoriju, kas noteikta šādos paziņojumos, var atsaukt ar paziņojumu, kas adresēts Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram. Atsaukums stājas spēkā tā mēneša pirmajā mēneša dienā, kas seko sešu mēnešu periodam, skaitot no datuma, kad šādu paziņojumu saņēmis ģenerālsēkretārs.

13. pants – Paziņojumi un atrunas

1. Atrunas, ko veic valsts attiecībā uz šīs Konvencijas noteikumiem un tās papildu protokoliem, kas nav grozīti ar šo protokolu, ir piemērojami arī šim protokolam, ja vien minētā valsts ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta parakstīšanas vai iesniegšanas brīdī nepaziņo citādi. Tas pats attiecas uz jebkuru paziņojumu, kas veikts saistībā ar šīs Konvencijas vai tās papildu protokoliem vai kādu no tās noteikumiem.

2. Atrunas un paziņojumi, ko valsts veic attiecībā uz kādu no šīs Konvencijas, kas tiek grozīta ar šo protokolu, noteikumiem, nav piemērojami starp šā protokola Pusēm.

3. Nav iespējamas nekādas atrunas attiecībā uz šā protokola noteikumiem, izņemot atrunas, kas paredzētas Konvencijas 10. panta 3. punktā un 21. panta 5. punktā, kuras tiek grozītas ar šo protokolu, un saskaņā ar šā Protokola 6. panta 3. punktu. Savstarpīgumu var attiecināt uz jebkuru veikto atrunu.

4. Jebkura valsts var pilnīgi vai daļēji atsaukt atrunu vai paziņojumu, ko tā veikusi saskaņā ar šo protokolu, paziņojot par to Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram. Paziņojums stājas spēkā no tā saņemšanas datuma.

14. pants – Denonsācija

1. Jebkura Puse, ciktāl tā ir iesaistīta, var denonsēt šo protokolu, par to paziņojot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

2. Šāda denonsēšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko sešu mēnešu periodam, skaitot no datuma, kad ģenerālsēkretārs saņēmis šādu paziņojumu.

3. Konvencijas denonsēšana automātiski nozīmē šā protokola denonsēšanu.

15. pants – Paziņojumi

Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs paziņo Kapienas Eiropas Padomes dalībvalstīm un jebkurai valstij, kas ir pievienojusies šim protokolam, par:

- a) parakstīšanu;
- b) ikvienu iesniegto ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu;
- c) šā protokola spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 9. un 10. pantu;
- d) atrunām saskaņā ar Konvencijas 10. panta 3. punktu un 21. panta 5. punktu, kas tiek grozīta ar šo protokolu, kā arī šā protokola 6. panta 3. punktu, un šādu atrunu atsaukšanu;
- e) paziņojumiem, kas veikti saskaņā ar Konvencijas, kas tiek grozīta ar šo protokolu, 12. panta 1. punktu un 14. panta 3. punktu, kā arī ar šā protokola 12. pantu, un šādu paziņojumu atsaukšanu;
- f) paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar 14. panta noteikumiem, un datumu, kurā denonsēšana stājas spēkā;
- g) jebkuru citu darbību, paziņojumu vai informāciju, kas attiecas uz šo protokolu.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo protokolu.

Protokols parakstīts Vīnē, 2012. gada 20. septembrī, angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas glabāsies Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs nosūta apliecinātus norakstus katrai Eiropas Padomes dalībvalstij un trešām valstīm, kuras ir pievienojušās Konvencijai.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

32. 665L/11 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 11. panta otrās daļas 56. punktu.

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 157. punktu šādā redakcijā:

“157. Grozījums šā likuma 11. panta otrās daļas 56. punktā attiecībā uz tā izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Elektronisko sakaru likumā.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 9. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 09.01.2014., Nr. 6.

33. 666L/11 Grozījumi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā

Izdarīt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 112., 183. nr.; 2013, 126. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 1. panta 4. punktu.

2. 5. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “likumā par dzīvokļa īpašumu” ar vārdiem “Dzīvokļa īpašuma likumā”;

papildināt pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Uz kopīpašumā esošas dzīvojamās mājas pārvaldīšanu attiecināmi Civillikumā noteiktie īpašuma aprobežojumi, ciktāl šā panta ceturta un piektā daļa nenosaka citādi.

(4) Lēmumus, kas attiecas uz obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanu kopīpašumā esošā dzīvojamā mājā — pārvaldīšanas uzdevuma uzdošanu, tā atsaukšanu, mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu līgumu slēgšanas noteikumiem, kā arī kārtību, kādā nosakāmi un maksājami obligātie izdevumi un atlīdzība par pārvaldīšanu, pieņem, ievērojot Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumus par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanu, un tie ir saistoši ikvienam dzīvojamās mājas kopīpašniekam.

(5) Ja kopīpašnieki atbilstoši Civillikuma 1070. panta pirmās daļas noteikumiem vienojušies par dzīvojamās mājas dalītas lietošanas kārtību un par to izdarīta atzīme zemesgrāmatā, šā panta ceturta daļas noteikumi piemērojami tiktāl, ciktāl tie nav pretrunā ar kopīpašnieku noteikto dzīvojamās mājas dalītas lietošanas kārtību.”

3. 6. panta otrās daļas 1. punktā:

izteikt “b” apakšpunktu šādā redakcijā:

“b) siltumenerģijas, arī dabasgāzes, piegāde, ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu nodrošināšana, sadzīves atkritumu izvešana, slēdzot attiecīgu līgumu ar pakalpojuma sniedzēju (turpmāk — dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamais pakalpojums);”;

papildināt punktu ar jaunu “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“c) elektroenerģijas nodrošināšana dzīvojamās mājas kopīpašumā esošajai daļai (arī kopīpašumā esošo iekārtu darbības nodrošināšanai);”;

uzskatīt līdzšinējo “c”, “d” un “e” apakšpunktu attiecīgi par “d”, “e” un “f” apakšpunktu.

4. 10. pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Uzdoto darbību izpildē pārvaldnieks attiecībās ar dzīvojamās mājas īpašnieku kļūst par pakalpojumu sniedzēju šā likuma izpratnē, izņemot gadījumus, kad tas saņēmis pilnvarojumu dzīvojamās mājas īpašnieka vārdā slēgt līgumu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamā pakalpojuma nodrošināšanu.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “likumā par dzīvokļa īpašumu” ar vārdiem “Dzīvokļa īpašuma likumā”;

aizstāt piektajā daļā vārdu “dzīvokļa” ar vārdiem “dzīvojamās mājas”.

5. 11. panta otrajā daļā:

papildināt 3. punktu pēc vārdiem “pārvaldīšanas darbības” ar vārdiem “tajā skaitā dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu uzskaitījums”;

papildināt daļu ar 6.¹ punktu šādā redakcijā:

“6¹) ar dzīvojamās mājas īpašnieka lēmumu noteikta kontaktpersona, kas nodrošina ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītās informācijas apriti (turpmāk — kontaktpersona);”

6. 12. pantā:

papildināt trešās daļas ievaddaļu pēc vārdiem “tiesiskajām attiecībām” ar vārdiem un skaitli “tajā skaitā šā likuma 17.¹ panta pirmajā daļā minētajā gadījumā”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja, izbeidzoties pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, ir strīds starp dzīvojamās mājas īpašnieku un pārvaldnieku par saistību un lietu pārņemšanu, līdzēju pienākums ir sastādīt domstarpību protokolu, norādot tajā savus viedokļus un to pamatojumu. Šādā gadījumā nodošanas—pieņemšanas aktu sastāda par lietām un saistībām, par kurām nav strīda.

(5) Izbeidzoties pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, dzīvojamās mājas īpašniekam ir pienākums atlīdzināt pārvaldniekam dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamos izdevumus un izdevumus, kuri taisīti saskaņā ar likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu dzīvojamās mājas īpašnieka lēmumu, veicot dzīvojamās mājas pārvaldīšanas uzdevumu.”

7. Izteikt 13. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Persona, kura līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzkrājusi praktiskā darba pieredzi dzīvojamo māju pārvaldīšanā, ir tiesīga veikt pārvaldīšanas uzdevumu daudzdzīvokļu mājā, ja šajā likumā noteiktajā termiņā ir atzīta tās profesionālā kompetence dzīvojamo māju pārvaldīšanas jomā un tā ir saņēmusi trešā līmeņa profesionālo kvalifikāciju apliecinošu dokumentu.”

8. 14. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pārvaldnieka pienākums ir savlaicīgi informēt dzīvojamās mājas īpašniekus par atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka darbību vai bezdarbību (tajā skaitā uz pārvaldīšanas uzdevuma pamata iegūto saistību neizpildi), kas skar vai var skart citu dzīvojamās mājas īpašnieku intereses, kā arī sniegt nepārprotamu un pilnīgu informāciju par šiem jautājumiem pēc atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma.”;

papildināt pantu ar 4.¹, 4.², 4.³ un 4.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Pārvaldnieka pienākums ir kontrolēt dzīvojamās mājas īpašnieka maksājumus par pārvaldniekam uzdotajām pārvaldīšanas darbībām, tajā skaitā — ja saskaņā ar šā likuma 17.³ panta otro daļu dzīvojamās mājas īpašnieks ir pieņēmis lēmumu veikt šos maksājumus ar pārvaldnieka starpniecību — par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem. Maksājumu kontrole ietver pienākumu:

- 1) sagatavot izziņu par dzīvojamās mājas īpašnieka maksājumiem;
- 2) sagatavot paziņojumu par parāda esamību;
- 3) celt tiesā citu dzīvojamās mājas īpašnieku interesēs prasību pret dzīvojamās mājas īpašnieku par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

(4²) Ja norēķini par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem tiek veikti ar pārvaldnieka starpniecību, pārvaldnieka pienākums ir no dzīvojamās mājas īpašnieka

saņemto maksājumu nekavējoties pārskaitīt pakalpojuma sniedzējam tieši dzīvojamās mājas īpašnieka samaksātajā apmērā.

(4³) Ja konstatēta dzīvojamās mājas īpašnieka maksātnespēja vai dzīvojamās mājas īpašnieks miris un ar obligāto izdevumu vai citu ar mājas pārvaldīšanu saistītu parādu piedziņa nav iespējama, pārvaldnieks paziņo par to pakalpojuma sniedzējam, pievienojot attiecīgo informāciju apliecinošus dokumentus.

(4⁴) Pārvaldnieka pienākums ir organizēt likumā noteiktajā kārtībā rakstveida aptauju dzīvojamā mājā, ja saņemts dzīvojamās mājas kopīpašnieka vai dzīvokļu īpašumu mājā — dzīvokļa īpašnieka rakstveida pieprasījums un izlemjamais jautājums attiecas uz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbībām.”;

izslēgt septīto daļu.

9. 15. pantā:

papildināt otro daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Pārskatā pārvaldnieks atsevišķi norāda:

- 1) dzīvojamās mājas īpašnieku kopējo parādu par katru attiecīgo dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu, ja pārvaldnieks organizē maksājumu iekasēšanu no dzīvojamās mājas īpašnieka saskaņā ar šā likuma 17.³ panta otro daļu, kā arī kopējo parādu par citām no pārvaldīšanas līguma izrietošajām saistībām;
- 2) datus par maksājumu saistību izpildi iepriekšējā gadā, ja maksājumu saistības izriet no pārvaldīšanas līguma.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ikvienas dzīvojamās mājas īpašnieka pilnvarotas personas pienākums ir sniegt dzīvojamās mājas īpašniekam pārskatu par uzdotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi.”

10. Papildināt likumu ar 17.¹, 17.², 17.³, 17.⁴, 17.⁵, 17.⁶ un 17.⁷ pantu šādā redakcijā:

“17.¹ pants. Pārvaldīšanas uzdevuma atsaukšana

(1) Kopīpašumā esošas dzīvojamās mājas kopīpašnieki vai dzīvokļu īpašumu mājā — dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas uzdevumu atsauc, pamatojoties uz likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu dzīvojamās mājas īpašnieku lēmumu.

(2) Par pārvaldīšanas uzdevuma atsaukšanu dzīvojamās mājas īpašnieks informē pārvaldnieku, nosūtot attiecīgu paziņojumu ierakstītā vēstulē. Paziņojumā norāda datumu, ar kuru pārvaldīšanas uzdevums tiek atsaukts.

(3) No pārvaldīšanas līguma izrietošās pušu tiesiskās attiecības izbeidzas vienu mēnesi pēc tam, kad nosūtīts paziņojums par pārvaldīšanas uzdevuma atsaukšanu, ja pārvaldīšanas līgumā nav noteikts cits termiņš.

17.² pants. Līgumi par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu

(1) Līgumu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamā pakalpojuma nodrošināšanu (turpmāk — pakalpojuma līgums) slēdz dzīvojamās mājas īpašnieks un attiecīgā pakalpojuma sniedzējs, ņemot vērā šā panta otrās daļas noteikumus.

(2) Dzīvojamās mājas kopīpašnieki vai dzīvokļu īpašumu mājā — dzīvokļu īpašnieki, pamatojoties uz likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu īpašnieku lēmumu, pilnvaro vienu personu, kas var būt arī pārvaldnieks, pakalpojuma līguma noslēgšanai. Pilnvarotā persona slēdz pakalpojuma līgumu visu dzīvojamās mājas īpašnieku vārdā.

(3) Pakalpojuma līgumā norādāmas vismaz šādas ziņas un nosacījumi:

- 1) līdzēji;

- 2) tās dzīvojamās mājas adrese, kur tiek nodrošināts pakalpojums;
- 3) kārtība, kādā tiek veikti maksājumi par pakalpojumu, ņemot vērā šā likuma 17.³ panta noteikumus;
- 4) kritēriji un metodika, pēc kādiem tiek noteikta, aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājama daļa par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu;
- 5) persona, kura aprēķina katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamo daļu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu, nodrošina rēķinu sagatavošanu un piegādi, iekasē maksājumus un veic piedziņu pakalpojuma sniedzēja vārdā;
- 6) kārtība, kādā pakalpojuma sniedzējs sniedz informāciju dzīvojamās mājas īpašniekam;
- 7) pakalpojuma līguma grozīšanas un izbeigšanas kārtība.

(4) Šā panta trešās daļas 4. punktā minētos kritērijus un metodiku nosaka dzīvojamās mājas īpašnieki, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par kārtību, kādā tiek noteikta, aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājama daļa par attiecīgu dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu.

(5) Attiecīgā dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamā pakalpojuma sniegšanas noteikumi ir vienādi visiem šīs dzīvojamās mājas īpašniekiem.

17.³ pants. Maksājumi par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem

(1) Par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem dzīvojamās mājas īpašnieks patstāvīgi norēķinās ar attiecīgā pakalpojuma sniedzēju, veicot tiešus maksājumus pakalpojuma sniedzējam, izņemot šā panta otrajā daļā minēto gadījumu.

(2) Dzīvojamās mājas īpašnieks ir tiesīgs likumā noteiktajā kārtībā pieņemt lēmumu par uzdevuma došanu pilnvarotai personai, kas var būt arī pārvaldnieks, organizēt maksājumu iekasēšanu no dzīvojamās mājas īpašnieka par attiecīgu dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu un saņemto maksājumu pārskaitīšanu dzīvojamās mājas īpašnieka vārdā pakalpojuma sniedzējam [maksājums ar pilnvarotas personas (pārvaldnieka) starpniecību].

17.⁴ pants. Pakalpojuma sniedzēja kompetence

(1) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir veikt ekonomiski pamatotus aprēķinus un nodrošināt dzīvojamās mājas īpašniekam iespēju saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par tā piedāvāto pakalpojumu cenu.

(2) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir noslēgt ar dzīvojamās mājas īpašnieku pakalpojuma līgumu un nodrošināt dzīvojamās mājas īpašniekam iespēju norēķināties par pakalpojumu kārtībā, kādu atbilstoši šā likuma 17.³ panta noteikumiem izvēlēties dzīvojamās mājas īpašnieks.

(3) Pakalpojuma sniedzējs pats vai noslēdzot vienošanos ar personu, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrēta vai licencēta maksājumu pakalpojumu sniegšanai (turpmāk — maksājumu iestāde), nodrošina dzīvojamās mājas īpašniekam iespēju veikt tiešus maksājumus par pakalpojumu saskaņā ar šā likuma 17.³ panta pirmo daļu.

(4) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir kontrolēt dzīvojamās mājas īpašnieka maksājumus par sniegto pakalpojumu. Maksājumu kontrole ietver pienākumu:

- 1) sagatavot un izsniegt izziņu par maksājumiem;
- 2) sagatavot paziņojumu par parāda esamību un nodot to adresātam;
- 3) savlaicīgi celt tiesā prasību pret dzīvojamās mājas īpašnieku par maksājumu saistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi.

(5) Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir savlaicīgi informēt dzīvojamās mājas īpašniekus par atsevišķa dzīvojamās mājas īpašnieka saistību neizpildi, kas skar vai var skart citu dzīvojamās mājas

īpašnieku intereses, kā arī pēc dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma sniegt nepārprotamu un pilnīgu informāciju par pakalpojumu.

(6) Šā likuma 14. panta 4.³ daļā minētajā gadījumā pakalpojuma sniedzēja pienākums ir samazināt tā uzskaitē esošo parādsaistību apmēru par neatgūstamā parāda summu.

17.⁵ pants. Izziņa par maksājumiem

(1) Pakalpojuma sniedzējs vai šā likuma 17.³ panta otrajā daļā minētajā gadījumā — dzīvojamās mājas īpašnieka pilnvarota persona (pārvaldnieks) sagatavo izziņu par maksājumiem pēc dzīvojamās mājas īpašnieka rakstveida lūguma.

(2) Izziņā par maksājumiem norāda, vai ir izpildītas pārvaldīšanas līgumā un pakalpojuma līgumā paredzētās maksājumu saistības. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks maksājumu saistības nav izpildījis vai nav izpildījis pienācīgi, izziņā par maksājumiem norāda:

- 1) maksājuma saistību, no kuras izriet parāds;
- 2) parāda apmēru, atsevišķi norādot parāda pamatsummu, kā arī nokavējuma procentus un līgumsodu, ja tādi pielikti.

17.⁶ pants. Paziņojums par parāda esamību

(1) Paziņojumā par parāda esamību norāda:

- 1) pārvaldīšanas izdevumu parāda sastāvu, atsevišķi norādot parāda pamatsummu, nokavējuma procentus un līgumsodu;
- 2) kopējo parāda summu;
- 3) parāda samaksas termiņu;
- 4) parāda samaksas vietu;
- 5) maksājuma izpildei nepieciešamos rekvizītus.

(2) Paziņojumā par parāda esamību norāda maksājuma izpildes termiņu, kas nevar būt īsāks par nākamā kalendārā mēneša pēdējo darbdienu.

(3) Par paziņojumu uzskatāms arī rēķins, ja tajā papildus norādīta visa šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā informācija.

17.⁷ pants. Līgums par piesaistītā zemesgabala lietošanu

Līgumu par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēdz, ievērojot Civillikuma, citu likumu, kā arī šā likuma 17.² panta, izņemot tā ceturto daļu, noteikumus.”

11. Papildināt 18. panta piekto daļu pēc vārdiem “iesniegšanas termiņus” ar vārdiem “pakalpojumu veidus”.

12. 19. pantā:

papildināt otrās daļas 7. punktu pēc vārdiem “pārvaldīšanas līgums” ar vārdiem “kā arī kontaktpersona”;

izteikt otrās daļas 9. punktu šādā redakcijā:

“9) atzīme par to, ka konstatēta reģistrācijai iesniegto ziņu neatbilstība īstenībai;”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Šā panta otrās daļas 6. punktā minētā informācija un informācija par pārvaldnieka deklarēto dzīvesvietu nav pieejama dzīvojamo māju pārvaldnieku reģistra tiešsaistes režīmā.”

13. 20. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) reģistra amatpersona konstatē, ka pārvaldnieks vai pārvaldnieka darbinieks,

kas veic pārvaldīšanas uzdevumu, nav ieguvis šajā likumā noteikto profesionālo kvalifikāciju.”;

papildināt pantu ar jaunu otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pārvaldnieku var izslēgt no reģistra, ja tas reģistram sniedzis nepatiesas ziņas, kas bijušas par pamatu reģistrācijas darbību veikšanai.”;

uzskatīt līdzšinējo panta otro daļu par trešo daļu.

14. Izslēgt 21., 22., 23., 24., 25., 26. un 27. pantu.

15. Izslēgt 28. panta pirmajā daļā vārdus “vai norīkotais pārvaldnieks”.

16. Pārejas noteikumus:

izslēgt 6.² punktu;

izteikt 7. punktu šādā redakcijā:

“7. Pirms privatizētas valsts vai pašvaldības dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības tiek nodotas attiecīgās mājas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, pārvaldniekam ir tiesības dzīvokļu īpašnieku vārdā slēgt līgumus par attiecīga dzīvojamai mājai nepieciešama pakalpojuma nodrošināšanu, koplietošanas vajadzībām paredzētās elektroenerģijas nodrošināšanu, kā arī par piesaistītā zemesgabala lietošanu.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. un 25. punktu šādā redakcijā:

“13. Līdz pārvaldīšanas līguma noslēgšanai ar dzīvokļu īpašniekiem dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, kā arī dzīvokļu īpašnieku izveidotas biedrības, kurām līdz 2014. gada 14. janvārim valsts vai pašvaldības dzīvojamās mājas valdītājs ir nodevis pārvaldīšanas tiesības, nodrošina obligāto pārvaldīšanas darbību veikšanu. Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība vai dzīvokļu īpašnieku izveidota biedrība dzīvokļu īpašnieku vārdā slēdz līgumus par attiecīga dzīvojamai mājai nepieciešama pakalpojuma nodrošināšanu, koplietošanas vajadzībām paredzētās elektroenerģijas nodrošināšanu, kā arī līgumu par piesaistītā zemesgabala lietošanu.

14. Izbeidzoties pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, gadījumos, kad pārvaldnieks līgumus par šā likuma 6. panta otrās daļas 1. punkta “b” apakšpunktā minēto pakalpojumu un koplietošanas vajadzībām paredzētās elektroenerģijas nodrošināšanu, kā arī par piesaistītā zemesgabala lietošanu ir noslēdzis līdz 2014. gada 14. janvārim savā, nevis dzīvokļu īpašnieku vārdā, ievērojami šādi noteikumi:

- 1) prasību tiesā pret dzīvokļa īpašnieku par šo maksājumu parādu ceļ pārvaldnieks, kuram dzīvojamās mājas īpašnieks ir devis pārvaldīšanas uzdevumu, ja parādu attiecīgajam pakalpojuma sniedzējam iepriekšējais pārvaldnieks ir sedzis no uzkrājumu fonda līdzekļiem un to izlietošanai bijis saņemts dzīvojamās mājas īpašnieka pilnvarojums;
- 2) citos gadījumos prasību tiesā pret dzīvokļa īpašnieku par šo maksājumu parādu ceļ iepriekšējais pārvaldnieks.

15. Pakalpojuma sniedzējs līdz 2014. gada 31. maijam aprēķina rēķinu apkalpošanas izmaksas, nodrošinot tiešu maksājumu saņemšanu no dzīvojamās mājās īpašniekiem (turpmāk — rēķinu apkalpošanas izmaksas), ievērojot šā likuma 17.⁴ panta pirmajā daļā noteikto, un nosūta minēto informāciju to dzīvojamo māju pārvaldniekiem, kuru īpašnieki par pakalpojumu norēķinās ar pārvaldnieka starpniecību.

16. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks 2014. gada 1. maijā par pakalpojumu norēķinās ar pārvaldnieka starpniecību, pārvaldniekam ir pienākums ne vēlāk kā līdz 2014. gada 30. septembrim nosūtīt dzīvojamās mājas īpašniekam:

- 1) paziņojumu, kurā norāda kopējo parādu par katru dzīvokļu īpašumu mājai piegādāto pakalpojumu un atsevišķi — katra dzīvokļa īpašnieka parādu par katru pakalpojumu, noslēgtos parādu atmaksas grafikus, pakalpojuma sniedzējam pārskaitīto maksājumu apmēru un parādu pakalpojuma sniedzējam par laiku līdz paziņojuma sagatavošanas dienai;
- 2) informāciju par normatīvajos aktos noteikto dzīvojamās mājas īpašnieka pienākumu pieņemt lēmumu par kārtību, kādā veicami turpmākie maksājumi par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu. Informācijā norāda šajā likumā paredzētos maksājumu veidus un kārtību, attiecīgā lēmuma pieņemšanas termiņu;
- 3) no pakalpojuma sniedzēja saņemto informāciju par rēķina apkalpošanas izmaksām, ja maksājumi par pakalpojumu tiks veikti likuma 17.³ panta pirmajā daļā minētajā kārtībā.

17. Dzīvojamās mājas īpašniekam, kurš 2014. gada 1. maijā par pakalpojumu norēķinās ar pārvaldnieka starpniecību, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā jāizlemj jautājums par veidu, kādā tiks veikti turpmākie maksājumi ar pakalpojuma sniedzēju. Pieņemot lēmumu, dzīvojamās mājas īpašnieki izvērtē attiecīgā pakalpojuma sniedzēja sagatavoto informāciju par rēķinu apkalpošanas izmaksām. Lēmumā norāda datumu, ar kuru tiks mainīta maksājumu kārtība, ņemot vērā šo pārejas noteikumu 20. un 21. punktā noteikto, kā arī kritērijus un metodiku, pēc kādiem tiek aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājamā daļa par mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu. Par pieņemto lēmumu dzīvojamās mājas īpašnieks rakstveidā paziņo pārvaldniekam un pakalpojuma sniedzējam divu nedēļu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

18. Dzīvokļu īpašumu mājās, kurās pārvaldīšanas tiesības nav nodotas attiecīgās mājas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai un kurās dzīvokļu īpašnieku kopība nav pieņēmusi lēmumu, dzīvokļu īpašnieku kopības viedokli noskaidro, nesusaucot kopsapulci — aptaujas veidā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā līdz 2015. gada 31. janvārim, un aptauju organizē pārvaldnieks. Nosūtāmā rakstveida lēmuma projekta saturu nosaka Ministru kabinets.

19. Pārvaldnieks par ikvienu dzīvojamo māju, kuras īpašnieki izlēmuši par labu tiešiem maksājumiem, līdz 2015. gada 30. martam sagatavo aptaujas rezultātus un nosūta pakalpojuma sniedzējam informāciju par dzīvokļu īpašumu skaitu, dzīvojamās mājas īpašniekiem, parādu atmaksas grafikiem, kas noslēgti ar dzīvojamās mājas īpašniekiem, par kopējo parādu pakalpojuma sniedzējam. Vienlaikus pārvaldniekam ir pienākums minētajā termiņā nosūtīt dzīvojamās mājas īpašniekam aktualizētu šo pārejas noteikumu 15. punktā minēto informāciju.

20. Pēc tam, kad ir salīdzināta informācija un panākta vienošanās par dzīvojamās mājas īpašnieku kopējo parādu, pārvaldnieks un pakalpojuma sniedzējs var vienoties par to, kurš veiks maksājumu kontroli attiecībā uz parādsaistībām, kas dzīvojamās mājas īpašniekiem izveidojušās līdz tiešo maksājumu uzsākšanai. Ja vienošanās netiek panākta, maksājumu kontroli attiecībā uz parādsaistībām, kas dzīvojamās mājas īpašniekiem izveidojušās līdz tiešo maksājumu uzsākšanai, veic pārvaldnieks.

21. Pakalpojuma sniedzējs no pārvaldnieka saņemto informāciju par dzīvojamās mājas īpašnieku kopējo parādu salīdzina ar tā uzskaitē esošajiem datiem un nosūta pārvaldniekam informāciju par salīdzināšanas rezultātiem.

22. Šā likuma 17.⁴ panta otrās daļas prasību izpildi pakalpojuma sniedzējs nodrošina ne vēlāk kā līdz 2015. gada 30. septembrim.

23. Tiešie maksājumi par pakalpojumiem uzsākami ne agrāk kā 2015. gada 1. oktobrī, izņemot gadījumus, kad dzīvojamās mājas īpašnieks un pakalpojuma sniedzējs jau līdz 2015. gada 30. septembrim vienojušies par tiešajiem maksājumiem pakalpojuma līgumā.

24. Pakalpojuma sniedzējam ir pienākums uzskaitīt un kontrolēt tos maksājumus, kurus dzīvojamās mājas īpašnieks veicis, norēķinoties tieši ar pakalpojuma sniedzēju.

25. Līguma noteikumus, kas saistīti ar maksājumu veida maiņu, dzīvojamās mājas īpašnieka vārdā groza viņa pilnvarota persona. Dzīvojamās mājās, kurās pārvaldišanas tiesības nav nodotas attiecīgās mājas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, attiecīgos grozījumus dzīvojamās mājas īpašnieka vārdā izdara pārvaldnieks.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 15. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 9. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 09.01.2014., Nr. 6.

34. 667L/11 Grozījumi likumā “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem”

Izdarīt likumā “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 5./6. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 11. nr.; 2002, 2., 13. nr.; 2005, 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2009, 9. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 158. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 7. panta astoto daļu šādā redakcijā:

“Aizliegts bez Bērnu tiesību aizsardzības likumā minēto personu un iestāžu piekrišanas publicēt:

- 1) tādu informāciju, kas var būt par pamatu prettiesiskas darbības rezultātā cietuša bērna interešu (privātums, identitāte) apdraudējumam;
- 2) prettiesiskas darbības rezultātā cietuša bērna attēlu;
- 3) tādu informāciju, kas ļauj identificēt nepilngadīgu likumpārkāpēju vai nepilngadīgu liecinieku.”

2. Papildināt likumu ar informatīvu atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes pamatlēmumu 2004/68/TI.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 9. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 09.01.2014., Nr. 6.

35. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 9. janvāra sēdē iecēlusi **Erlenu Ernstsonu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 9. janvārī

36. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16. janvāra sēdē atsaukusi deputāti **Janīnu Kursīti-Pakuli** no Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 16. janvārī

37. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 16. janvāra sēdē atsaukusi deputāti **Lieni Liepiņu** no Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas un ievēlējusi viņu Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 16. janvārī